

ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๐๗)
ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้

ว่าด้วยการเก็บหาของป่าหวงห้าม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ และมาตรา ๕๘ แห่งพระราช
บัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ และมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช

๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๔) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๕๕๔ ว่าด้วยการเก็บหาของป่า

ข้อ ๒ ผู้ใดจะเก็บหาของป่าหวงห้ามในป่าใด ให้ยื่นคำขอโดยใช้แบบ
พิมพ์ของทางราชการตามแบบทำยกกฎกระทรวงนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ของ
ป่านั้น เพื่อพิจารณาและดำเนินการอนุญาต

ในการออกใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดอายุใบอนุญาตไว้
แต่มิให้เกินหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต ระยะเวลาดังกล่าวนี้มิให้ใช้บังคับสำหรับ
การอนุญาตผูกขาด

ข้อ ๓ ใบอนุญาตเก็บหาของป่าหวงห้าม ให้ใช้แบบพิมพ์ตามแบบ
ทำยกกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๔ ผู้รับอนุญาตต้องนำของป่าหวงห้ามที่เก็บหาได้ไปตามแนวทาง
และยังที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดและคำนวณค่าภาค

หลวง

หลวง

ข้อ ๕ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยการตัดไม้ทำฟืนผู้รับอนุญาต
ต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องจัดไม้ที่ตัดให้เป็นกอง ตามแบบที่กรมป่าไม้กำหนด ณ

สถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดและคำนวณค่าภาค
หลวง

(๒) ต้องไม่ทิ้งเศษไม้หรือปลายไม้ที่พอจะทำได้เป็นฟืนได้ไว้ในป่าโดย
ไม่จำเป็น

(๓) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ใน
ใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการตัดไม้ฟืนได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่อง

หมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๖ การเผาเอาถ่านไม้ ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ถ้าใช้เตาเผาถ่าน ต้องใช้เตาที่มีลักษณะและคุณภาพดีพอแก่การเผาเอาถ่านเพื่อมิให้ไม้ต้องสูญเสียไปในการเผาเกินจำเป็น

เตาเผาถ่านใดที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจเห็นว่ามีลักษณะและคุณภาพไม่ดีพอ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตจัดทำหรือแก้ไขภายในกำหนดเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

(๒) ต้องยื่นบัญชีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตเป็นราย

เดือน และบัญชีนั้นต้องมีรายการดังนี้

(ก) เลขที่ประจำเตา

(ข) ความจุของเตาเป็นลูกบาศก์เมตร

(ค) วันเดือนปีที่นำไม้เผาถ่านเข้าบรรจุเตา

(ง) วันเดือนปีที่นำถ่านไม้ออกจากเตา

(๓) ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตขอเสียค่าภาคหลวงก่อนเผา ผู้รับอนุญาตต้องไม่นำไม้เผาถ่านเข้าบรรจุเตาก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจวัด เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตขอเสียค่าภาคหลวงเมื่อเผาเป็นถ่านแล้ว ผู้รับอนุญาตต้องไม่ขนถ่านที่นำออกจากเตาไปที่อื่นก่อนพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจวัด เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๗ การเก็บหารวงผึ้ง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องไม่ใช่ไฟเผาต้นไม้ที่มีผึ้งจับทำรังอยู่ แต่ยอมให้ใช้ควันรมได้

(๒) ต้นไม้ที่มีผึ้งจับทำรังอยู่แต่เพียงรังเดียวต้องงดเว้นเก็บหารวงผึ้ง

(๓) ต้นไม้ที่มีผึ้งจับทำรังอยู่เกินหนึ่งรัง ต้องให้เหลือรังผึ้งไว้เป็นพันธุ์อย่างน้อยรังหนึ่ง ในกรณีที่ต้นไม้นั้นมีผึ้งจับทำรังอยู่เกินยี่สิบรัง ให้เหลือรังผึ้งไว้เป็นพันธุ์ในอัตราหนึ่งรังต่อทุกจำนวนยี่สิบรังหรือเศษของยี่สิบรัง

ข้อ ๘ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเจาะต้นตะเคียนตาแมวอาชัง

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องเจาะแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) ต้องเจาะลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไปไม่เกิน ๖ เมตร

(๓) ต้องเจาะให้หลุมมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร และลึกไม่เกิน ๕ เซนติเมตร แต่ละหลุมต้องเว้นระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร

(๔) ต้องระมัดระวังการเจาะมิให้เป็นอันตรายแก่ต้นตะเคียน และ

สำนักงานห้ามใช้ไฟสู่มหรือเผาหลุม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไม้ใน

ใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการเจาะได้แต่เฉพาะต้นไม้ที่มีรอยตราหรือเครื่องหมาย
ประจำต้นไม้เช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๙ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเจาะเผาต้นยางเอาน้ำมันยาง

คณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

สำนักงาน

(๑) ต้องเจาะเผาแต่ต้นไม้ที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร โดย

วัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) การเจาะแต่ละต้นให้กำหนดจำนวนหลุมดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ก) ต้นขนาดโตตั้งแต่ ๒๐๐ เซนติเมตร ถึง ๒๕๐ เซนติเมตร โดยวัด

ตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินหนึ่งหลุม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ข) ต้นขนาดโตเกิน ๒๕๐ เซนติเมตร ถึง ๓๐๐ เซนติเมตร โดยวัด

สำนักงาน

ตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินสองหลุม

สำนักงาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ค) ต้นขนาดโตเกิน ๓๐๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่

เกินสามหลุม

สำนักงาน

สำนักงาน

(๓) ต้องเจาะให้หลุมมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๓๐ เซนติเมตร

สำนักงาน

และลึกไม่เกิน ๒๐ เซนติเมตร

สำนักงาน

สำนักงาน

(๔) ห้ามเผาหรือกระทำโดยประการอื่นใด จนอาจทำให้ต้นยางเป็น

อันตราย

สำนักงาน

สำนักงาน

(๕) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไม้ใน

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

ใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการเจาะเผาได้แต่เฉพาะต้นไม้ที่มีรอยตราหรือเครื่องหมาย
ประจำต้นไม้เช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

สำนักงาน

ข้อ ๑๐ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเจาะต้นสนเอายาง ผู้รับ

อนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องเจาะแต่เฉพาะต้นไม้ที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๑๒๐ เซนติเมตร

สำนักงาน

โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

สำนักงาน

สำนักงาน

(๒) การเจาะแต่ละต้นให้กำหนดจำนวนร่องดังนี้

สำนักงาน

สำนักงาน

(ก) ต้นขนาดโตตั้งแต่ ๑๒๐ เซนติเมตร ถึง ๑๕๐ เซนติเมตร โดยวัด

สำนักงาน

ตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินหนึ่งร่อง

สำนักงาน

สำนักงาน

(ข) ต้นขนาดโตเกิน ๑๕๐ เซนติเมตร ถึง ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัด

ตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่เกินสองร่อง

สำนักงาน

(ค) ต้นขนาดโตเกิน ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัดตามวิธี (๑) เจาะได้ไม่

สำนักงาน

เกินสามร่อง

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

(๓) ต้องเจาะให้ร่องอยู่ระดับเดียวกัน และเว้นระยะระหว่างร่องเท่า

ๆ กัน ขอบล่างของร่องต้องสูงจากพื้นดินไม่เกิน ๓๐ เซนติเมตร

สำนักงาน

สำนักงาน

สำนักงาน

(๔) ร่องแต่ละร่องให้มีขนาดดังต่อไปนี้

(ก) ในการเจาะครั้งแรก ความยาวของร่องตามทางยาวของลำต้นต้องไม่เกิน ๑๕ เซนติเมตร กว้างไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร และลึกเข้าไปในเนื้อไม้ไม่เกิน ๓ เซนติเมตร

(ข) ในการขยายร่องที่เจาะไว้แล้ว ให้ขยายได้แต่เฉพาะตามทางยาวของลำต้น แต่ห้ามขยายร่องนั้นเกิน ๓๐ เซนติเมตร เมื่อนับรวมกับร่องที่เจาะหรือขยายก่อนหน้านั้น

(๕) ห้ามเอาไฟสุ่ม หรือเผาต้น

(๖) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการเจาะได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๑ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยสับหรือกรีดต้นเยลุดองเอา

(๑) ต้องสับหรือกรีดแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) ต้องสับหรือกรีดลำต้นโดยระมัดระวังมิให้เนื้อไม้เป็นแผล และห้ามสับหรือกรีดจนรอยที่สับหรือกรีดนั้นกว้างเกินหนึ่งในสี่ของขนาดโตวัดรอบลำต้นตรงที่สับหรือกรีดนั้น

(๓) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการสับหรือกรีดได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๒ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยลอกเอาเปลือกไม้ก้อหรือมะก้อทุกชนิด ไม้ตะเคียนทอง หรือตะเคียนใหญ่หรือเคียนหรือแคน ไม้พยอมหรือยอมหรือชะยอมหรือพยอมดงหรือกายูตีบอง ไม้อบเชยหรือยังแกงหรือยังโก้หรือเซียดหรือกะเซียดหรือมหาปราบ ไม้มะหาดหรือหาดหรือหาดสำนหรือกายูตาแป ไม้กัตลันหรือขี้ไต้หรือมะเฟืองป่าหรือแก้วสารหรือลำไยป่าหรือพญาไก่อเถื่อน หรือไม้สีเสียด ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องลอกเปลือกแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตถึงขนาดจำกัดตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยขนาดจำกัด

(๒) ต้องลอกเปลือกตามทางยาวของลำต้น ตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไปไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และห้ามลอกเปลือกตรงที่สูงเกินค่าคืบแรก

(๓) แผลที่ลอกเปลือกแต่ละแผลต้องมีขนาดยาวไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร กว้างไม่เกิน ๒๐ เซนติเมตร มีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร และต้องไม่อยู่ในระดับเดียวกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๔) เมื่อลอกเปลือกแล้ว ต้องใช้น้ำมันดินหรือยากันเห็ดราทาแผลที่ลอกภายในสามวันนับแต่วันที่ลอกเปลือก

สำนักงาน (๕) ต้องไม่ลอกเปลือกต้นที่เคยถูกลอกเปลือกเต็มที่แล้ว เว้นแต่แผลที่ลอกเปลือกแล้ว ใต้ออกเปลือกใหม่เต็มที่ดั้งเดิม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๖) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการลอกเปลือกได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อ ๑๓ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกไม้บงหรือยางบงหรือปงหรือมงหรือหมี ไม้โปรงหรือแสมหรือโหรงหรือกายตืออง ไม้โองกางหรือพังกาหรือลานหรือไม้ผาดหรือตำเสาหนูหรือเม่าทะเลหรือกายคละ ซึ่งลอกไม้ได้สะดวกเหมือนไม้จำพวกที่มีเปลือกเป็นเส้นใย ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตถึงขนาดจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยขนาดจำกัด

(๒) ต้องกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกตามทางยาวของลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไปไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และห้ามกะเทาะ ขูดหรือสับตรงที่สูงเกินถึงความสูงของต้นไม้ต้นนั้นโดยวัดจากโคนต้นถึงยอดไม้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๓) ต้องกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกโดยให้ลึกเข้าไปในเนื้อไม้ไม่เกิน ๑ เซนติเมตร แผลกว้างไม่เกินหนึ่งในสี่ของขนาดโตวัดรอบลำต้นตรงที่กะเทาะขูดหรือสับนั้น และต้นหนึ่งให้กะเทาะ ขูดหรือสับได้แผลเดียว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๔) เมื่อกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกแล้วต้องใช้น้ำมันดินหรือยากันเห็ดราทาแผลที่กะเทาะ ขูดหรือสับภายในสามวันนับแต่วันที่กะเทาะ ขูดหรือสับ

(๕) ต้องไม่กะเทาะ ขูดหรือสับต้นที่เคยถูกกะเทาะขูดหรือสับแล้ว เว้นแต่แผลที่ถูกกะเทาะขูดหรือสับแล้วใต้ออกเปลือกใหม่เต็มที่ดั้งเดิม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๖) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะกระทำการกะเทาะ ขูดหรือสับเอาเปลือกได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๔ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยตัดเอาใบลาน ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องตัดใบแต่เฉพาะต้นที่ตั้งลำต้นแล้ว

(๒) ตัดใบอ่อนแต่ละต้นในปีหนึ่งได้ไม่เกินสามใบและแต่ละคราวที่ตัดต้องเหลือยอดอ่อนที่สุดไว้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อ ๑๕ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเจาะต้นรักเอายางผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

สำนักงาน (๑) ต้องเจาะแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๘๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) ต้องเจาะหลุมแรกให้สูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร หลุมต่อไปต้องไม่อยู่ในแนวเดียวกับหลุมแรกทั้งในแนวตั้งและแนวราบ แต่หลุมเว้นระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และห้ามเจาะตรงที่สูงเกินกิ่งใหญ่กิ่งแรก

(๓) หลุมแต่ละหลุมให้มีรูปเป็นหลุมสามเหลี่ยมโดยให้ปลายแหลม กลับลงพื้นดิน ให้ฐานของรูปสามเหลี่ยมอยู่ด้านบน ยาวไม่เกิน ๒๐ เซนติเมตร ด้านข้างของหลุมยาวไม่เกินด้านละ ๓๐ เซนติเมตร และลึกเข้าไปในเนื้อไม้ไม่เกิน ๒ มิลลิเมตร

(๔) ห้ามตอกลูกทอยที่ลำต้น ไม่ว่าเพื่อการใด

(๕) ห้ามใช้ไฟหรือวัตถุอื่นใดช่วยเร่งการเจาะเอาอย่าง

(๖) ห้ามเจาะตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงพฤษภาคม

(๗) เมื่อสิ้นฤดูการเจาะ ให้นำภาชนะรองยางและพะองหรือวัตถุที่ใช้ ปีนออกจากต้นเสียทั้งสิ้น

(๘) ในกรณีที่มีการกำหนดเครื่องหมายประจำต้นไว้ในใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการเจาะได้แต่เฉพาะต้นที่มีเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๖ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยกรีดหรือสับต้นขนุนนกเอา ยาง ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ต้องกรีดหรือสับแต่เฉพาะต้นที่มีขนาดโตไม่น้อยกว่า ๑๒๐ เซนติเมตร โดยวัดรอบลำต้นตรงที่สูงจากพื้นดินขึ้นไป ๑๓๐ เซนติเมตร

(๒) ต้องกรีดหรือสับแต่เพียงด้านใดด้านหนึ่งตามทางยาวของลำต้น

(๓) ต้องกรีดหรือสับโดยระมัดระวังมิให้เนื้อไม้เป็นแผลและห้ามกรีด หรือสับตรงที่สูงเกินค่าคอบแรก

(๔) ต้นที่ได้กรีดหรือสับเอาอย่างแล้ว ต้องงดเว้นการกรีดหรือสับครั้ง ต่อไปได้มีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสองปีและการกรีดหรือสับครั้งต่อไปต้องกระทำใน ด้านตรงกันข้ามกับการกรีดหรือสับครั้งต่อก่อน

(๕) ในกรณีที่มีการกำหนดรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นไว้ใน ใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตจะทำการกรีดหรือสับได้แต่เฉพาะต้นที่มีรอยตราหรือเครื่องหมายประจำต้นเช่นนั้นแสดงไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๗ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยเก็บกล้วยไม้ ผู้รับอนุญาต ต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องเก็บเฉพาะต้นที่เจริญเติบโตเต็มที่แล้ว คือ

(ก) สำหรับกล้วยไม้ชนิดพุ่มยู่ สามปอยหลวง หรือเอื้องแวนตาสุก เกอเรียนา ลำต้นต้องยาวไม่น้อยกว่า ๒๐ เซนติเมตร โดยวัดจากรากที่สูงที่สุดถึงง่าม ใบคู่ยอดสุด

(ข) สำหรับกล้วยไม้ชนิดเอื้องแซะ เอื้องตาเหิน เอื้องเงินหลวง เอื้อง

สำนักงาน หวายตอร์ติเล หรือรองเท้าแตะนารีหรือเอื้องคางกบทุกชนิด กอหนึ่งต้องมีลำต้นออกดอกแล้วไม่น้อยกว่าสองลำต้น

สำนักงาน (ค) สำหรับกล้วยไม้ชนิดข้างเผือกหรือข้างแดง ต้องเป็นต้นที่เคยออกดอกมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) ห้ามโคนหรือตัดกิ่งไม้ที่กล้วยไม้ขึ้นอยู่ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) ต้นไม้ที่มีกล้วยไม้ขึ้นอยู่กอเดียว ให้งดเว้นการเก็บกล้วยไม้นั้น

สำนักงาน (๔) ต้นไม้ที่มีกล้วยไม้ขึ้นอยู่เกินหนึ่งกอ ต้องให้เหลือกล้วยไม้ไว้เป็นพันธุ์ในอัตราหนึ่งกอต่อทุกจำนวนกล้วยไม้ชนิดเดียวกันสามกอ หรือเศษของสามกอ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อ ๑๘ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยตัดหวายตะค้าทองผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

สำนักงาน (๑) ต้องตัดแต่เฉพาะกอที่มีจำนวนลำต้นตั้งแต่สิบลำต้นขึ้นไป และให้ตัดได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนลำต้นที่มีอยู่ในกอ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) ลำต้นที่จะตัดนั้นต้องมีความยาวตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) ต้องไม่ทิ้งหวายหรือเศษของหวายที่ได้ตัดแล้วค้างไว้ที่กอ

สำนักงาน ข้อ ๑๙ การเก็บหาของป่าหวงห้ามโดยตัดเอารากเฟิร์นออสมันดา ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๑) ต้องตัดเอารากโดยเว้นระยะห่างจากโคนกอเฟิร์นออสมันดาโดย

รอบ ๑๕ เซนติเมตรห้ามมิให้ขุดกอเฟิร์นออสมันดาขึ้นมาตัดเอาราก

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) กอเฟิร์นออสมันดาที่ได้ตัดเอารากมาแล้วครึ่งหนึ่งต้องงดเว้น

การตัดเอารากครั้งต่อไปไว้ มีกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อ ๒๐ อัตราค่าธรรมเนียม ให้กำหนดดังต่อไปนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ค่าขอเก็บหาของป่าหวงห้าม ฉบับละ ๐.๒๕ บาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๒) การอนุญาตเจาะต้นตะเคียน ตาแมวเอาชัน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หรือเจาะต้นสนเอายาง หรือสับหรือกรีดต้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เกล็ดทองเอายาง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ต้นละ ๐.๒๕ บาท

(๓) การอนุญาตเจาะเผาต้นยางเอาน้ำมันยาง ต้นละ ๐.๑๐ บาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๔) การอนุญาตเจาะ สับ หรือกรีดไม้ชนิดอื่น ๆ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เอาน้ำมันชัน หรือยาง ต้นละ ๐.๒๕ บาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๕) ใบอนุญาตเก็บหารวงผึ้ง ฉบับละ ๒.๐๐ บาท

(๖) ใบอนุญาตผูกขาดเก็บหาของป่าหวงห้าม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับละ ๑๐๐.๐๐

สำนักงานบาท สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๗) ใบแทนใบอนุญาตผูกขาดเก็บหาของป่าหวงห้าม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ฉบับละ ๕.๐๐

บาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (๘) ใบแทนใบอนุญาตอื่น ๆ ฉบับละ ๑.๐๐
บาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พลเอก สุรจิต จารุเศรณี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

[ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

+-----
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
-----+

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๔๙๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช
๒๔๘๔ ว่าด้วยการเก็บหาของป่าที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนี้ยังไม่เป็นการเหมาะสมแก่
กาลสมัยและสถานการณ์ปัจจุบัน จึงเป็นการสมควรที่จะปรับปรุงกฎกระทรวงว่าด้วย
การเก็บหาของป่าเสียใหม่ให้เป็นการเหมาะสมรัดกุมยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับ
พระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ. ๒๕๐๕ โดยยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่
๑๑ (พ.ศ. ๒๔๙๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ นั้น
เสีย แล้วออกกฎกระทรวงว่าด้วยการเก็บหาของป่าหวงห้ามขึ้นใหม่ เพื่อใช้แทนกฎ
กระทรวงฉบับเดิม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

[ร.ก.๒๕๐๗/๗๓/๕๑๖/๔ สิงหาคม ๒๕๐๗]

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา